

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122496742
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6122496742.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s. r. o., so sídlom Školská 257, 059 91 Veľký Slavkov, IČO: 36 858 935, proti žalovanému: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX G., právne zastúpenému JUDr. Tatianou Jánošíkovou, advokátkou, so sídlom Rooseveltova 6, 040 01 Košice- Staré Mesto, IČO: 422 441 29, o zaplatenie sumy 3.600 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 6C/13/2023-74 zo dňa 26.04.2023 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie sumy 3.600 eur s príslušenstvom s poukazom na vznesenú námietku premlčania.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav v tomto znení:

„Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 3.600,- eur s príslušenstvom a náhrady trov konania z titulu písomne uzavretej zmluvy o pôžičke a zriadení záložného práva zo dňa 18.05.2011, na základe ktorej žalovanému ako dlžníkovi podľa čl. II. bod 1. požičal sumu 13.650 eur, ktorú dlžník prevzal dňa 18.05.2011. V čl. III. zmluvy sa strany dohodli, že pôžička je splatná od 01.01.2012 v pravidelných mesačných splátkach 300,- eur vždy do každého 15 dňa v mesiaci na účet (bez uvedenia čísla účtu-pozn. súdu) pod stratou výhody splátok. Úroky sú splatné po uhradení istiny. Predmetom zmluvy bolo aj zabezpečenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi zriadením záložného práva k nehnuteľnosti vo vlastníctve dlžníka, konkrétne k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. G.. Keďže žalovaný nesplatil žalobcovi pôžičku, žalobca ho predžalobnou výzvou zo dňa 17.02.2022 vyzval na úhradu zostávajúcej dlžnej sumy vo výške 3.600 eur a úrokov z omeškania vo výške 5.748,07 eur do 28.02.2022, na ktorú žalovaný reagoval listom zo dňa 08.03.2022, v ktorom vzniesol námietku premlčania k istine aj úroku a zároveň navrhol mimosúdne riešenie veci, ku ktorému nedošlo, čo vplynulo aj zo žalobcom predloženej mailovej komunikácie.“

3. Vec bola súdom prvej inštancie právne posúdená v zmysle ust. § 100, § 101, § 110, § 517, § 565, § 558, § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že strany sporu uzavreli zmluvu o pôžičke, pre ktorú zákon nepredpisuje písomnú formu, no v danom prípade sa strany písomne dohodli na poskytnutí pôžičky vo výške 13.650

eur, ktorá mala byť splatená v mesačných splátkach po 300 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci od 01.01.2012. Žalovaný nesplácal svoj dlh riadne a včas, no zo strany žalobcu, resp. veriteľa nedošlo k zosplateniu celého dlhu pre nesplnenie jednotlivých splátok, preto mal žalovaný právo splácať pôžičku do úplného zaplatenia po dobu troch rokov a deviatich mesiacov po 300 eur a jednej mesačnej splátky po 150 eur, teda od 01.01.2012 do 15.11.2015, kedy mala byť zaplatená celá istina. Pôžička bola splatná dňa 15.11.2015, preto od 16.11.2015 začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 16.11.2018. Pokiaľ žalobca uplatnil nárok na vrátenie pôžičky dňa 12.12.2022, došlo tak k márnemu uplynutiu premlčacej doby.

5. Súd prvej inštancie z uvedeného dôvodu zamietol žalobu aj o zaplatenie príslušenstva istiny s tým, že právo sa premlčuje v danom prípade ako celok, teda aj pri úroku ako príslušenstve pohľadávky, toto právo sa premlčalo 16.11.2018.

6. Zároveň sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že čiastočným plnením žalovaného došlo k začatiu plynutia novej premlčacej doby s tým, že takéto ustanovenie Občiansky zákonník neobsahuje. Rovnako tak súd prvej inštancie nepovažoval list žalovaného zo dňa 08.03.2022 za uznanie dlhu minimálne v rozsahu 5.000 eur, nakoľko táto písomnosť nie je platným uznaním dlhu v zmysle § 34 Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka. Ide o návrh na mimosúdne riešenie sporu, k čomu však nedošlo. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že zo strany žalobcu bolo podpísané vyhlásenie o splatení pohľadávky, tzv. kvitancia.

7. Súd prvej inštancie tiež považoval za nedôvodnú námietku, že pohľadávka nie je premlčaná, nakoľko so zmluvou o pôžičke bola uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva, nakoľko v danom prípade bola predmetom konania žaloba na plnenie, ktorej nemohlo byť vyhovené z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania.

8. Priznal úspešnej strane nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalobcu s poukazom na dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolateľ nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu považoval v skutočnosti, že súd zamietol žalobu z dôvodu premlčania dlhu, no k uplynutiu premlčacej doby nedošlo, nakoľko aj stabilná judikatúra Ústavného súdu uznáva, že z dôvodu zneužitia práva môže byť námietka premlčania vyhodnotená ako neúčinná a takáto nepožíva ochranu pre rozpor s dobrými mravmi. V tejto súvislosti poukázal na mailovú komunikáciu strán sporu, z ktorého je zrejmé, že žalovaný využil námietku premlčania ako prostriedok donútenia k vylákaniu tzv. kvitancie od žalobcu. Z tohto dôvodu je táto námietka neúčinná pre jej rozpor s dobrými mravmi. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný listom zo dňa 08.03.2022 vyhlásil, že v prípade vyhlásenia žalobcu o splatenie celej pohľadávky, zaplatí mu sumu 5.000 eur a následne došlo k dohode o ďalšom postupe, pričom žalobca podpísal kvitanciu o splatení celej pohľadávky. Napriek návrhu zo strany žalovaného však k odovzdaniu týchto peňazí nedošlo a tento list predstavoval dohodu strán o zmene obsahu práv a povinností podľa § 516 Občianskeho zákonníka, ako aj uznanie dlhu, čím sa súd vôbec nezaoberal. Z týchto dôvodov došlo aj k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Navrhol, aby odvolací súd zrušil vec súdu prvej inštancie a vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca v odvolaní tvrdil, že záväzky zabezpečené záložným právom sa premlčujú v iných lehotách, no v akých to neuviedol a taktiež neuviedol zákonné ustanovenia, o ktoré opiera svoj názor. Zabezpečenie záväzku záložnou zmluvou nemá žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Rovnako poukázal na to, že záložné právo vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, čo v danom prípade nenastalo.

11. Pokiaľ sa týka tvrdení žalobcu, že vznesená námietka premlčania bola daná ako prostriedok k vylákaniu kvitancie, je nedôvodná, nakoľko je zrejmé, že k mimosúdnej dohode strán nedošlo. Už v predsúdnej komunikácii žalovaný vznáša námietku premlčania, a preto sú tvrdenia žalobcu účelové. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok a priznal náhradu trov konania pred odvolacím súdom.

12. Žalobca vo svojom vyjadrení k replike žalovaného uviedol, že zápis záložného práva bol doručený na kataster a tento zápis sa nevykonal, konanie bolo prerušené, pričom nezapísanie záložného práva

a prerušenie konania o zápise má za následok prerušenie behu premlčacích lehôt. Uviedol, že možnosť vznesenia námietky premlčania je v niektorých prípadoch limitovaná a vyjadrenie žalovaného v liste z marca 2022, podľa ktorého je ochotný dlh uhradiť nemožno chápať inak ako uznanie dlhu.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 09.08.2023 uviedol, že nezapísanie záložného práva do katastra nehnuteľností a prerušenie vkladového konania nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby, pričom záložné právo je vedľajší záväzok závislý na hlavnom záväzku, nie opačne. Súd prvej inštancie správne ustálil okamih začatia plynutia premlčacej doby a z mimosúdnej komunikácie strán sporu v žiadnom prípade nemožno dospieť k záveru, že došlo ku kvalifikovanému uznaniu záväzku. Aj v liste, na ktorý poukazuje žalobca je uvedené, že v prípade jeho záujmu o uzavretie mimosúdnej dohody môže byť kontaktovaný jeho právny zástupca. Z týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

17. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán

sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvođeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

20. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

21. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

22. K odvolacej námietke žalobcu, že pohľadávka je zabezpečená zriadením záložného práva, pričom toto záložné právo nebolo zapísané v katastri nehnuteľností, to má za následok prerušenie premlčacích lehôt, nemá oporu v ustanoveniach Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú premlčanie, ako aj v ust. § 151 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa záložného práva. Záložné právo je akcesorickým právom, nakoľko pristupuje k zabezpečenej pohľadávke a tento akcesorický vzťah záložného práva k zabezpečenej pohľadávke znamená, že sleduje zabezpečenú pohľadávku. Pokiaľ zabezpečená pohľadávka je premlčaná a nemožno ju z dôvodu vnesenej námietky premlčania v konaní pred súdom priznať, na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že medzi stranami sporu bolo v zmluve o pôžičke dohodnuté zriadenie záložného práva. Občiansky zákonník pozná niekoľko výnimiek zo zásady akcesority, ani jedna z týchto výnimiek sa však netýka možnosti priznať nárok z premlčaného práva, ktoré bolo zabezpečené záložným právom. Akcesorická povaha záložného práva sa prejavuje počas celej doby jeho trvania, no sleduje osud zabezpečovaného práva, ktoré je premlčané, ako to správne ustálil súd prvej inštancie.

23. V zmysle § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka, záložné právo vzniká zápisom do katastra nehnuteľností, pričom práva zo zmlúv sa do katastra zapisujú vkladom, teda úkonom príslušného katastrálneho odboru, ktorý vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnosti. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu o povolení vkladu. Ako vyplýva zo spisu, táto podmienka nebola splnená.

24. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

25. Podľa § 366 CSP

Novoty v odvolacom konaní

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

26. „V zmysle vyššie uvedených výkladov, ak odvolateľ v odvolaní vymedzí odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) až h), právo na uvedenie prípadných novôt bude podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Bude teda úlohou odvolateľa v odvolaní a protistrany vo vyjadrení k odvolaniu dokázať, že nové prostriedky procesného útoku a nové prostriedky procesnej obrany, ktoré uvádzajú „až teraz“, nemohli v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Ak tento predpoklad úspešne nespĺnia, na novoty nebude môcť odvolací súd prihliadnuť. Na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z nebalosti.

Úplne jednoznačne sa toto obmedzenie týka dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g).

V prípade dôvodov podľa písmen e), f) a h) použitie doteraz neuplatnených prostriedkov procesného útoku alebo prostriedkov procesnej obrany na doloženie týchto dôvodov neprichádza do úvahy z povahy veci.“

(MOLNÁR, Peter. § 366 [Novoty v odvolacom konaní]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1399, marg. č. 5.)

27. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky, v zmysle ktorej strany sporu dohodou zmenili vzájomné práva a povinnosti v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že došlo k dojednaniu nového záväzku, nebola predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosť, že sa jedná o novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP, pričom použitie tejto skutočnosti ako prostriedku procesného útoku je prípustné, len ak boli splnené podmienky podľa písmen a) až d) citovaného paragrafu, čo však v konaní preukázané nebolo. Túto skutočnosť žalobca ako prostriedok procesného útoku po vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie neuplatnil, pričom koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie je obmedzené. Strany sporu mali v doterajšom priebehu konania príležitosť použiť tieto prostriedky, čo však zo strany žalobcu využité nebolo. Žalobcovi nič nebránilo v doterajšom priebehu konania využiť tieto námietky, čo však neurobil, preto táto jeho námietka nemohla byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu. V odvolaní ani žiaden argument o tom novú prostriedok procesného útoku nemohol použiť ani neuviedol.

28. Rovnaký záver sa vzťahuje aj na jeho odvolaciu námietku, podľa ktorej je vznesená námietka premlčania v rozpore s dobrými mravmi.

29. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky, že došlo k uznaniu dlhu tým, že jeho časť bola zaplatená po uplynutí premlčacej lehoty, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie uvedené v bode 24 a 25 odôvodnenia, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

30. S poukazom na uvedené skutočnosti preto odvolací súd považoval za dôvodné potvrdiť napadnutý rozsudok postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom ako vecne správne bolo potvrdené aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania.

31. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval

za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite veci bez významu.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 396 ods.1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).